

PRENUMERATA.

W Łodzi:
Rocznie 10.
Półroczne 5.
Kwartalne 3.
Miesięczne 1.
W KROŚCIWIE I CESARSTWIE:
Rocznie 10.
Półroczne 5.
Kwartalne 3.
Miesięczne 1.
Prenumeratę na „Dziennik Łódzki”
w Warszawie przyjmują biuro ogłoszeń
Rajchmanna i Fendlera, przy ulicy Se-
natorskiej Nr. 13. Tamże nabywać
można pojedyncze numery (zaopłacone).
Cena pojedynczego numeru 5 kop.

DZIENNIK ŁÓDZKI

PISMO PRZEMYSŁOWE, HANDLOWE I LITERACKIE.

CENA OGŁOSZEŃ.

Za jeden wiersz politem lub za jego
miejscu 6 kop., z następowem: wra-
niej powtarzających się albo wip-
kowych ogłoszeń odpowiedniego rabatu.
Nakreśli: za każdy wiersz 10 kop.
Reklamy: za każdy wiersz 12 kop.
Stos 2 wierszowe ogłoszenia ulro-
nowo po 10. miesięcznie.
Od należności przewyższających 10
rubli następowo dodatkowa ogólna 5
pre.

KALENDARZ.

Dziś: Romualda Opata.
Jutro: Jana z Maty Wyzn. i Emiliana.
Wschód słońca o godz. 7 m. 37. Zachód o godz. 4 m. 52.
Długość dnia godz. 9 m. 15. Przybyło dnia godz. 1 m. 37.

BIURO REDAKCYI I ADMINISTRACYI

ULICA PASAŻ MEYERA Nr. 514.

Adres telegraficzny:

„DZIENNIK” ŁÓDŹ.

Ogłoszenia przyjmowane są: w Administracji „Dziennika”
oraz w biurze ogłoszeń Rajchmanna i Fendlera w Warszawie.

Rękopisy nadesłane bez zastrzeżenia — nie będą zwracane.

Numer następny wyjdzie we wtorek.

Zwrot cła od bawelny.

Widomo już, że ministerium skarbu projektuje zwrot cła pobranego za materiały, użyte do wyrobu tkanin bawelnianych, przy wywozie tkanin tych zagranicę. Celem projektowanego środka jest zwiększenie wywozu towarów bawelnianych, wogóle mało rozwiniętego w Rosyi, pomimo, że, graniczą z nią rozmaite kraje, potrzebujące znacznego przywozu wyrobów przemysłu fabrycznego, jak kraje nadmorskie, Persya, Chiny i chanaty środkowo-azjatyckie. W roku 1890 przy ogólnej sumie 610 mil. rubli wywozu przez granicę europejską, wywóz wyrobów nie przewyższył 16 mil. rubli (około 2,5%) a przez granicę azjatycką — przy ogólnej sumie 77 milionów — 5,5 milionów rubli, czyli około 7,5%. Wywóz towarów jest tak mały z jednej strony dlatego, że przemysł fabryczny w Rosyi nie osiągnął jeszcze takiego stopnia rozwoju jak w Anglii i w Niemczech, będących głównymi współzawodnikami Rosyi w zbycie towarów na rynkach wschodnich, lecz z drugiej strony dlatego także, że taryfa ochronna, nakładająca wysokie cła na materiały surowe i maszyny, utrudnia Rosyi konkurencję międzynarodową.

Projektowane usunięcie ostatniej przyczyny wpłynie najpomyślniej na zwiększenie wywozu wyrobów przemysłu bawelnianego, przedziałniczego i tkackiego, najbardziej w Rosyi rozwiniętego (zatrudniającego do 257,000 robotników obojga płci) i tak udoskonalonego, że tkaniny bawelniane wyrabiane w Rosyi, szczególnie zaś perkalę drukowane, pod względem gatunku wcale nie ustępują zagranicznym. Na rynkach wschodnich największym właścicielem popytu na tkaniny bawelniane, co fabrykantom w Rosyi, przy pomyślniejszych warunkach, pozwala liczyć na duży zbył.

Wywóz tkanin bawelnianych z Rosyi jest wogóle niewielki, średnio nie przewyższa pięciu milionów rocznie. Skierowany jest głównie do Persyi dokąd wywieziono w 1890 roku z ogólnej ilości wy-

wozu (72,000 pudów) około 71%, czyli 51,000 pudów. Do innych krajów wywieziono:

	1889	1890
Do środkowo-azjatyckich	9 19.	tyś. pudów
Turcyi	2 0.	
Rumunii	1 0.	
Chin	1 0.	

Towary wysyłane są z Rosyi do Persyi środkowej głównie przez Reszt i Meschedesser, a do środkowej przez Astrad i Dżulfę, podczas gdy towary zagraniczne przewożone idą przez Trapezund i porty zatoki Perskiej. Koszt dostawy towaru tkackiego z Moskwy do Ispahanu wynosi 1 rs. 30 kop. w złoście od puda, t. j. tyle właśnie, ile koszt dostawy z Liverpoola do Ispahanu (po otwarciu nowej drogi przez Karun), długość zaś jednej i drugiej drogi jest prawie takasama: około 50 dni. Co się tyczy rynków Persyi zachodniej, to dostawa z Moskwy do Tawrysu kosztuje 94 kop. zł. od puda i w każdym razie jest tańszą, niż dostawa z portów zachodnio-europejskich przez Trapezund. Pomimo tych warunków zagraniczne wyroby bawelniane stanowczo przeważają na rynkach perskich. Tak up. w roku 1889 przywieziono do Persyi towarów z Rosyi za 1,560,000 rs., zagranicznych zaś 12 milionów. Zwiększenia zbytu towarów bawelnianych z Rosyi można spodziewać się tylko po zniesieniu kosztów ich wyrobu, to jest po zniesieniu cła od materiałów surowych oraz po zastosowaniu niektórych środków ogólnych (łatwienie kredytu dla kupców, utworzenie w Persyi agencji specjalnej dla organizacji zbytu towarów z Rosyi i t. p.).

Drugie miejsce po Persyi, pod względem zbytu towarów bawelnianych z Rosyi zajmują państwa środkowo-azjatyckie (zwłaszcza Buchara) i tam dostęp jest bardzo utrudniony dla współzawodniczących z ruskimi, towarów zagranicznych (szczególnie angielskich) z powodu niewygodnej i niebezpiecznej komunikacji przez Afganistan.

Z pozostałych rynków, ważniejszych dla zbytu towarów bawelnianych z Rosyi, zasługują na uwagę: Turcya, Rumunia, Serbia i Bułgarya, wreszcie Chiny. Do Turcyi w roku 1889 przywieziono towarów

bawelnianych z Anglii za 28, rubli mil. zł., z Francyi za 1 mil. rubli zł., z Niemiec za 0, mil., z Rosyi zaś wszystkiego za 60,000 r. kred. Do Rumunii w tymże roku przywieziono z Anglii za 4, mil. r. zł., z Niemiec za 1, mil., z Rosyi za 50,000 r. kred. Do Serbii i Bułgaryi w roku 1889 z Rosyi nie nie dowieziono, podczas gdy z Austrii dowieziono do Serbii za 1 mil. r. zł., a z Anglii do Bułgaryi za 300,000 r. zł.

DZIAŁ PRZEMYSŁOWY.

Łódź, dnia 7/II 1892 r.

× Po dłuższej przerwie w bankructwach znaczniejszych firm kupieckich w Cesarstwie, których prawdziwą powódź mieliśmy przed dwoma miesiącami, otrzymano tu onegdaj telegraficzną wiadomość o upadłości wielkiej firmy w Moskwie: „Issakow i Blumenau”. Dokonywała ona największe obroty towarami bawelnianymi i sukienkami. W naszym okręgu fabrycznym, mimo powszechnego braku zaufania, zbankrutowani kupcy cieszyli się dotychczas bardzo dobrą opinią i długoterminowym kredytem. Tem mniej oczekiwaną, a tem więcej dotkliwą jest ich upadłość dla tutejszych sfer przemysłowych. Jak wielkie muszą być pasywa firmy „Issakow i Blumenau” — dowodzi suma 300,000 rubli, na jaką zainteresowanych jest hilkanacja większych fabryk wyrobów bawelnianych i sukienkowych w Łodzi Zgierz i Tomaszowie rawskim.

Drogi wodne.

× Po złożeniu przez pp. A. Paszkowski i J. Żelazowskiemu rs. 15,000 kaucyi, otwarto już koncesyonowane przez ministerium spraw wewnętrznych biuro komisowe pierwszego rzędu do spławu towarów i innych ładunków na rzekach Królestwa Polskiego.

Drogi żelazne.

× „Nowosti” donoszą, że w celu uniknięcia ciągłego pobierania nadmier-nych opłat za przewóz ładunków drogami żelaznymi, ministerium skarbu wydało nowe przepisy o porządku obciążania opłat przewozowych, z zastosowaniem taryf dla ładunków wagonowych.

× Rada zarządu głównego towarzystwa dróg żelaznych zamierzała otworzyć na każdej z linii towarzystwa po jednej szkole kolejowej.

Handel.

× Galicyjskie akcyjne towarzystwo handlowe rozpoczęło już we Lwowie swoją działalność. Pośredniczy ono głównie w handlu produktami krajowemi, w kupnie i sprzedaży płodów rolnych i wyrobów z nich, podejmuje się dostaw dla państwa, kraju, gmin i t. d. Interesy bankierskie są wykluczone z działalności tego towarzystwa. Na czele jego stoją: ks. Leon Sapieha, hr. Stanisław Badeni i p. Franciszek Zima.

Przemysł.

× „Warszawski dziennik” donosi, że w wielu fabrykach i zakładach przemysłowych gubernii piotrkowskiej, wskutek za-
stoju w zbycie towarów, przyszło do zmniejszenia robót, z odpowied-
niem zmniejszeniem liczby robo-
tników, oraz godzin pracy. W przę-
dzalni wełny Peltzerów w Częstochowie
od dnia 3. b. m. zmniejszono liczbę godzin
pracy w obu zmianach, dziennej i nocnej,
o trzy godziny, w trzech oddziałach fa-
bryki. W fabryce Halczyńskiego we wsi
Pogoń, w powiecie będzińskim zmniejszono
liczbę dni roboczych o jeden w tygodniu.
W tejże samej fabryce w ciągu stycznia
z liczbą 640 robotników, 70 straciło zaję-
cie, w tej liczbie 20-tu cudzoziemców.
W przędzalni wełny Dietela w Sosnowi-
cach w ciągu miesiąca z 1,400 robotników
wydalono 150, a w tej liczbie poddanych
zagranicznych 30.

× Celem wzmocnienia nadzoru nad
fabrykami i zakładami przemy-
słowymi Warszawy, miasto podzielono
na trzy oddziały i, stosownie do rozpor-
ządzenia inspektora fabrycznego okręgu
warszawskiego, nadzór ten powierzono:
w oddziale I-ym (cyrkuly 4, 5/6 i 12) in-
żynierowi-technikowi p. Musatowowi, w
oddziale II-gim (cyrkuly 2/3, 7 i 8) in-
żynierowi-technikowi p. Dobowowi, w trze-
cim zaś rewirze (cyrkuly 1/1, 9 i 10)
nadzór objął inżynier-technik, p. Koszla-
kow.

× W Petersburgu powstaje nowe to-
warzystwo akcyjne wyrobu
win, którego zadaniem będzie rozszerze-

Z TYGODNIA.

Nowa odkrycie. — Koniec Sodomy. — Operet-
ka na eksport. — Teatrzyk letni i świątynia ja-
pońska. — Kwestye letnie i zimowe. — Ciepła i
zimna.

Taką piękną kolekcją zabójstw, samo-
bójstw, wypadków śmierci z powodu influ-
ency, bankructw i innych mniej lub więcej
sensacyjnych wypadków, jaką nas od po-
czątku uraczył rok rozpoczęty, nie może
się poszczycić żaden z jego najbliższych
poprzedników. Można by stąd wywnioskować,
że i podczas całego roku nudzić się
nie będziemy. Ale kto, jak ja, lubi tylko
komedye, a dramatów unika, ten z podob-
nego repertuaru zadowolonym być nie mo-
że i protestuje przeciwko takiej brzydkiej
zabawie.

Mała trupiarnia odkryta u gościnnie-
go pani Bednarskiej na romantycznych
Balutach dopełniła szeregu mitych wrażeń,
jakie gnębią w dniach ostatnich więcej
nerwowość obserwatorów życia społeczne-
go zbliska i zdaleka. A oburzało się gro-
no fałszywych moralistów na waszego słu-
gę przed laty parą, gdy z powodu odkry-
tej wówczas w Warszawie Skublińskiej,
przepowiedział w tem samym miejscu, że
i Łódź się wkrótce na coś podobnego zdo-
bedzie! Na pociechę przypomnieć nie za-
wadzi, że stałe popierana przez nasze pi-
smo wtedy sprawa przytulku polonij-
skiego, która wówczas znajdowała się dopiero
w epoce agitacyi przygotowawczej, do-
jrzała nareszcie i w czyn się zamieniła,
prawie, że jednocześnie z nieprzyjemnem
odkryciem na Balutach. Fałszywi moralis-
ci wzruszali sobie ramionami nad niedy-

skreczą i nieprzyzwoitością felietonisty,
rzucającego insynuacye pod adresem bo-
gobojnego miasta, a jednocześnie trzeźwi
ludzie czynu, czuli na potrzeby ogółu,
tworzyli instytucye, nie pytając o zdanie
świętoszków. Komu Łódź wdzięczna być
teraz powinna i co jest dla ogółu lepszem:
ukrywanie stron życia ciemnych, czy też
wywlekanie ich na światło dzienne i wo-
łanie o środki zaradcze — niech o tem
rozstrzygnie teraz zdrowa i trzeźwa opinia
publiczna. O ile, naturalnie, kapryśna ta,
ale mimo wszystko cenna bardzo dama,
przeżywa rzeczywistość wśród nas i czuje
się dobrze w mglistej od różnych wyzwołów
atmosfera łódzkiej. Podobnie jak o przy-
tulku tyle razy pisano już w „Dzienniku”
o domu dla podrzutków, o żłobkach dla
niemowląt rodziców ubogich, wreszcie o
towarzystwie opieki nad ubogimi matkami,
że przypominając o tem raz jeszcze
z powodu ostatniego odkrycia, uczuwać
wreszcie nudę rozpaczliwą, jak ów woła-
jący na puszczy, co to ma echo tylko od-
powiadalo złudne i sztycherce.

Tak tedy i ostatnie to odkrycie nie
pobudza do wesołości, trzeba ją zatem
podniecać środkami sztucznymi, szukać
jej, skoro sama nie przychodzi. Ale im
pilniej szukam humoru, tem częściej
wpadam na dramaty, taki już pech mam
szczególny. Nawet teatr, instytucja wy-
strzegająca się w Łodzi niby w zasadzie
dramatów, a uprawiająca wyłącznie komedye
i operetkę, poczyną zbyt wyraźnie
odczuwać dramatyczny nastrój chwili, czy
też tak zwane wyższe aspiracye artysty-
czne. Dość, że na mnie i innych zwolenni-
ków humoru — zdradliwą zarzeka się. Na-
ajszta stoi „komedya” lub „sztuka”, niby nie-

Pędzi melancholik do teatru, pełen błogich
nadziei, i wpada na dramat ponury, izy
leje. Zdrada czarna! I ja ten pech mia-
łem, poszukując wesołości. Zresztą obecnie
to teatr już otwarcie nawet zamierza tra-
pić podobnych mnie melancholików od za-
su do czasu różnemi okropnościami, albo-
wiem

Założonej dla mnie treści
Wciąż płyną stamtąd wieści:
Nowa rozpocznie się era!
Tenor jest, brak bohatera,
Artystkom śmiech do twarzy —
Duch nowy wszystko zwary!
„Ewa!” to znak był widomy,
Że przyjdzie... „Koniec Sodomy!”

Niech, naturalnie, dyrekcya nie bie-
rze do serca zdania melancholika i, jeśli
chce, położy sobie koniec Sodomie weso-
łości. Zresztą, sobie się co można, fabrykuje
na miejscowy użytek i na eksport. Operet-
kę dyrekcya przygotowuje, jak wiadomo,
na eksport do Krakowa. Węć cieszymy
się, że mamy tenora i godnie wystąpi „na-
szą” z lwowskich talentów składającą się
operetka przed publicznością krakowską.
Łódź ma przytulic na lato komedye, ale
nie ma dla niej odpowiedniego siedliska,
więc ruchliwa dyrekcya podnosi projekt
nienowity, który dotąd jednak nie zdolał
znieść żadnego przedsiębiorcy. Wyobraźcie
sobie państwo w środku miasta, gdzieś
między Piotrkowską i Dziką, ale bliżej
jedynie ucywilizowanej arteryi życia łódz-
kiego — piękną ogródek z kilku patykami,
reprezentującymi zieleniść. To nasz „Wode-
wil” przyszłości! A może nasza sztuka ogra-
dzenia nie była tak długo czekać już ta-
raz na zieleniść. Niech tylko trzymać stru-

mienie ożywczego płynu Gambryusa i
śmiesz wesoły zabrzmi z letniej scenki,
zbudowanej w stylu, jakim chcecie, choćby
świętyni japońskiej, skoro japońszczyzna
w modzie! Grecyja bowiem umiera, operata
wyjeżdża, a życie łódzkie to różnolita mo-
zaika, że cadaczność swych objawów mo-
głoby iść w zawody z architekturą chiń-
sko-japońską. Zresztą, kłócić się nie bę-
dziemy o architekturę z budowniczym, co-
by wziął na swe ryzyko budowę przyzwo-
itego teatru letniego dla Łodzi. Ryzyko
to właściwie żadne, skromna bowiem, choć
gustowna budowa, nie kosztowałaby wię-
cej niż kilka tysięcy rubli, a jako nowość
i rzeczywista pociągła, szybko ową kapita-
lik zwróciłaby przedsiębiorcy. Zdawałoby
się, że nie ma co czekać na przedsiębior-
cę zagranicznego, jak z założeniem zakła-
du kąpielowego w mieście prawie że po-
zbawionem dotąd kąpeli ciepłych publicz-
nych, z tramwajami, biurami posłańców pu-
blicznych i mnóstwem innych ucywilizo-
wanych, ogólnie gdzieś indziej nznaniem
cieszących się udogodnień i środków aczywie-
nia padołu życia znośniejszym. Cóż robić,
skoro ludzie, posiadający środki pieniężne,
zamykają się w swych wygodnie usłanych
gniazdkach, z zupełną obojętnością patrząc
na brudy, otaczające naokoło ich siedli-
ska! Wywabia ich na zewnątrz tylko zysk
niebylejaki. Środnie odsetki, uważane za
przywilej za granicą, nie są godne ich
kapitałów.

Wśród letnich kwestyi, które, mimo
pory zimowej, nasuwają mi się jakoś
pod plóro, przychozą na myśl kolonie le-
tne dla słabowitych dzieci. Po śmierci
nieodżałowanego kierownika instytucyi tej,
z p. d-ra Gustawa Fritschego, utworzono

nie w Rosji zbytu win ruskich naturalnych, wywożonych obecnie w znacznych ilościach zagranicę i tam przerabianych. Prócz tego, towarzystwo zamierza urządzić na Kankanie wielką fabrykę dla wyrobu win szampańskich na sposób francuski i w tym celu sprowadzi z Francji wykwalifikowanych majstrów francuskich.

W pobliżu stacji Pargolowo drogi żelaznej fińskiej otwarta będzie fabryka dla wyrabiania papieru z drzewa i trawy, sposobem niedawno wynalezionym.

Właściciele kopalni złota wypracowali podanie do władzy o zmiany niektóre w istniejącej ustawie o wydobywaniu złota i przedstawiają je wkrótce ministrowi skarbu.

Zatwierdzono Najwyższą ustawę pierwszego uralskiego towarzystwa górniczego L. B. Chatinskogo i sp.

Tureya, która spożywała dotychczas wyłącznie cukier, sprowadzany głównie z Austrii, Rosji, Francji i Holandii, zamysła stworzyć rozwinięty własny przemysł cukrowniczy. Jeden z rolników, zajmujący się już oddawna uprawą buraków, otrzymał pozwolenie władz tureckich na założenie cukrowni, z nadaniem mu pewnych ulg i przywilejów.

Rzemiosła i przemysł drobny.

Członkowie sekcji rzemieślniczej oddziału warszawskiego towarzystwa popierania przemysłu i handlu zebrał się w tych dniach bardzo licznie na posiedzenie, którego porządek dzienny obejmował sprawę znaków cechowych dla majstrów. Po ozywionych i długich rozprawach uchwalono, ażeby wszyscy rzemieślnicy przyjęli jeden znak, w postaci gwiazdy, z napisem: „Majster cechowy“.

Z MIASTA.

U techników. Proszęni jesteśmy o przypomnienie, że w dniu dzisiejszym odbędzie się miesięczne zebranie członków sekcji technicznej oddziału tutejszego towarzystwa popierania przemysłu i handlu. Na zebraniu tem, jak wiadomo, odbędzie się wybory do zarządu, poświadczymy się przeto jaknajliczniejszy udział członków, tem bardziej, że tym razem, jako w drugim już terminie, wybory dopełnione będą bez względu na liczbę obecnych.

Zmiana rewirów śledczych. Na ogólnym zebraniu sądu okręgowego piotrkowskiego, odbytem przed kilku dniami, postanowiono wyłaczyć z 8 i 9 rewiru śledczego i załaczyć do 2, 10 i 12 rewiru następujące gminy w powiecie łódzkim: Nowosolna, Łagiewniki, Gospodarz, Górki, Wiskitno,

Brojce, Żeromin i Czarnocin, tudzież m. Zgierz i osadę Rzgów. Według nowego podziału gminy: Nowosolna, Łagiewniki i m. Zgierz należą do 12 rewiru śledczego w Brzezinach; gmina Gospodarz i osada Rzgów—do 10 rewiru śledczego w Łasku i wreszcie gminy: Górki, Wiskitno, Brojce, Żeromin i Czarnocin—do 2 rewiru śledczego w Piotrkowie.

Okólnik handlowy. W nadesłanym nam okólniku warszawski dom handlowy pod firmą A. Goldfeder zawiadamia, że p. Wacław Drozdowski, przenosząc się na inne pole działalności, opuścił filię wymienionego domu w Łodzi i skutkiem tego traci swe zleczenie prokura kolektyną udzieloną panu D. w dniu 20 marca 1890 roku. Natomiast otrzymał upoważnienie do podpisywania firmy, wspólnie z p. Józefem Lewinem — p. Edmund Hille.

Wylów Neru. W okolicach Łutomierska wylała rzeka Ner. Niebawem masy wody z taką szybkością płynęły z gór rzeki, że wyrwały z korzeniami rosące nad brzegiem jej duże drzewa. Na dość znacznych obszarach łąk i pól, wzdłuż obu brzegów rzeki wylów spowodował wielkie szkody w ożminie. W Łutomiersku prąd wody ograżał część parkanu murowanego, ogradzającego posesję klasztoru oo. reformatorów i zerwał most na szosie z Konstancji do Szadku. Most ten jeszcze w roku zeszłym podczas wylewu Neru zrujnowała woda; naprawiono go w części, nie odrestaurowano wszakże gruntownie. Niebawem to przyczyniło się poniekąd do wypadku, jaki zdarzył się w ubiegłą niedzielę. Mieszkaniec Łutomierska Krzemieński, wybrał się w drogę do Łodzi. Utrzymując zastawę przy mostach zapewnił, że wspomniany most nie grozi niebezpieczeństwem. W chwili jednak, gdy konie znalazły się na środku, most zaczął chwiać się a deski ugnęły się jedna za drugą. Pasażerowie jadący na bryce wraz z Krzemieńskim ratowali się niecierpko; konie jednak wpadły w głębię i tonęły.

Ładna pisownia. Nadesłano nam blankiet, drukowany, rachunku jednego z hoteli tutejszych, zawierający następujące pozycje: Za numer, pościel, ranoznik, świeca, opał, objad, herbata, kawa, porcja, stajenne, owoce, siano. Prawda... że hotel nosi firmę „Niemiecki“...

Pożar. Onegdaj po godzinie 9-ej wieczorem wynikił pożar w posesji p. Pruszyńskiego przy ulicy Przejazd. Plomienie wybuchnęły odrazu olbrzymim ślupem z wstrząsającą siłą, znajdującą się w głębi podwórza, a zawierający odpadki bawełniane, wełniane i wełny pp. Lorenza, Krawaja i Bieżyńskiego, przemysłowców posiadających swoje zakłady w budynku fabrycznym p. Pruszyńskiego. Na ratunek przy-

biegło kilkadziesiąt robotników fabrycznych, którzy zerwaniem płotów zapobiegli przeniesieniu się ognia na sąsiednie budynki i posesję p. Prowego. Niebawem też przybył II-gi oddział straży ogniowej i pożar do reszty ujęto; szopa jednak wraz z zawartością spłonęła. Straty poszkodowani obliczają na sumę około rs. 5,000. Przyczyna pożaru niewiadoma.

Za dręczenie zwierząt sędzia pokoju 3 rewiru m. Łodzi skazał mieszkańca wsi Jagoduca, gminy Rąbień, Augusta Bajera na 5 rs. kary. B. przywiózł na targ do Łodzi kury nieładzko pokropowane.

Z sądu. Dawid Łajb Wygocki, Hajm Szlama Altricht i Berek Blank urządzili w kilku punktach Starego Miasta zakłady do przetrapienia łojów bez pozwolenia władzy. Dowiedziawszy się o tem policja, zarządziła śledztwo, z którego okazało się, że nadto, że urządzone w zakładach tych piec groźną niebezpieczeństwem pożaru. Wymienionych przeto powyżej właścicieli rzeczonych zakładów pociągnięto do odpowiedzialności i sędzia pokoju 3-go rewiru m. Łodzi skazał każdego z nich na karę po rs. 10 oraz polecił w ciągu miesiąca usunąć z ich zakładów urządzenia do przetrapienia łojów.

Kradzieże. Ze składowi p. Majera Rotbarda na Starem Mieście skradziono kilka sztuk naczyń porcelanowych, które tenże poznał na straganie Zysli Rubinstein. Zarządzona przez policję rewizja w jej mieszkaniu, wykryła tam różne przedmioty, należące do Rotbarda, wartości rs. 4 kop. 50. Rubinstein tłumaczyła się, że przedmioty te nabyła od Możka Arona Zakona, który, gdy go aresztowano, przyznał się do winy. Sędzia pokoju skazał go na trzy miesiące więzienia.

Z wozu Ruchli Wajspit na Starym Ryнку ukradziono gęs. Złodzieja aresztowano. W szynku Adolfa Martiwa na Starym Ryнку, robotnik Antoni M. skradł palto Karolowi Millerowi.

Józef Adamocha z Balut, szedł ulicą Zgierską do brata, któremu niósł palto. Po drodze spotkało go trzech wyrostków, z których jeden, Karol G., wyrwał mu z rąk palto i uciekł. Zawiadomiona o tem policja wyszukała G. i aresztowała.

Z gazet miejscowych. „Łódzki Zeitung“ ogłasza zawiadomienie p. polemajstra m. Łodzi, że kradzież opisana w nrze 24 tej gazety p. t. „Skradzione i zwrócone“ (wiadomość ta była potwierdzona w nrze 27 „Dziennika“ p. tyt. „Odzyskanie skradzionych rzeczy“), nie była wcale dokonana i nikt o niej nie zawiadamiał policji.

W środę ubiegłą, z mieszkania p. Pawła Wollmanna w domu A. Fischera przy ulicy Dzielnej, skradziono wszystką garderobę,

bę, pościel i inne rzeczy, dające się łatwo wynieść.

W nocy z wtorku na środę, złodzieje przebili mur do kantora Dobranickiego przy ulicy Północnej, ale ich spłoszono. W środę w południe, na ulicy Północnej, w obecności wielu osób, jakiś drab podszedł stylu do starszki z Balut, przewrócił ją na ziemię i wydarł jej worek przędzy, którą wzięła do utkania w domu. Nikt nie dopomógł pokrzywdzonej i nikt nie starał się zatrzymać złoczyńcy.

Przyaresztowano Katarzynę Kissel, która skradła dwie koldry z mieszkania p. Stanisława Krawczyka przy ulicy Północnej i robotnika Ludwika Sochackiego, który skradł swemu pracodawcy, Mordce Lochińskiemu, przędzy za 75 kop.

Podziękowanie.

Kasa ochrony dla dziewcząt wyzn. mojżeszowego w Łodzi, otrzymała następujące ofiary synagogalne od pp.: I. K. Poznańskiego rs. 54, M. Silbersteina rs. 37 k. 50, Z. Lichtenfelda rs. 18 k. 75, M. Kohna rs. 18 k. 75, H. Poznańskiego rs. 18 kop. 75, Ign. Poznańskiego rs. 18 kop. 75, M. Poznańskiego rs. 13 kop. 50, Jakóba Hertza rs. 13 k. 50, M. Kipperera rs. 7 k. 50, Salomona Landaua rs. 7 kop. 50, S. Czamańskiego rs. 3 k. 75, I. Monitza rs. 3 k. 75, Edw. Birnbaum rs. 2 k. 25, Józefa Frenkel rs. 2 k. 25, zebrano w wigilię dnia odpustu rs. 16 kop. 50; razem rs. 237; za które to ofiary zarząd ochrony składa se. ofiarodawcom uprzejme podziękowanie.

Przewodnicząca Ernestyna Ginsberg.

Z poza Łodzi.

— o —

Warszawa.

Układany obecnie przez specjalną komisję projekt zorganizowania w Warszawie szkoły felerzskiej, w głównych zarysach polega na tem, ażeby szkoła rzeczona w przyszłości była zakładem od dzisiejszej szkoły wyższą, wydającym felerzów więcej uzdolnionych i wykwalifikowanych. Podług projektu, do szkoły tej przyjmowani być mają kandydaci, którzy ukończyli najmniej cztery klasy gimnazjalne i odbyli odpowiednią praktykę w zakładach felerzskich. Wykłady teoretyczno-praktyczne mają być znacznie rozszerzone, przyczem kurs cały powiększonym będzie do lat czterech. Wychońcy przyszłej szkoły felerzskiej warszawskiej, z otrzymaniem patentu nabywają mają przywileje pomocników lekarskich, mogących w pewnych razach i potrzebach spieszyć z pierwszą poradą lub pomocą lekarską.

odpowiedni do zarządu komitet, na czele którego stanął pierwotny inicjator, dr Markiewicz. Chwila to właściwa do podjęcia na nowo projektu stworzenia podobnej instytucji dla Łodzi. Jeżeli rozpocznie już w swoim czasie starania zawiadły, można by obecnie próbować utworzyć filię instytucji warszawskiej dla naszego miasta. Ale należałoby tę leńnią kwestję zagitować już teraz, mimo chłódów i mrozów, zdolnych ostudzić nietylko gorące porwy filantropijne, lecz nągającej bijące serce w nieodżaniane i pozabawione ciepłego przytulaku i pokarmu ciele.

Skoro już nie możemy się w żaden sposób zdobyć na przytulki noclegowe dla serc tych i ciał zziębniętych i na kuchnie tanie, moglibyśmy chociaż ogniska porozpalać po mieszkach za przykładem Warszawy, przy których mogliby się ogrzewać biedacy, przebywający zbyt długo z muzu na otwartem powietrzu. Niechbyśmy chociaż naśladowali, gdy się na oryginalność nie chcemy zdobywać.

Dostarczyć zresztą, niedarżom choć dać z troszką uwiecznionego pod nim ciepła nie jest znów zadaniem tak trudnem nawet dla punktów mniej bogatych niż nasza Łódź. Przedewszystkiem samo urządzenie takich mieszkań jest, jak wiadomo, obciążeniem ze stanem tej kwestji zagranicę, interesem zyskowym. Świeżo przybył do stwierdzających ten pogląd faktów, nowy, na swojskim gruncie. Dobroczynny przytułek noclegowy na Pradze (nie Łódźkiej, lecz warszawskiej) dał w ciągu ostatnich paru miesięcy przeszło dwieście rubli zysku czystego, powstałego z czterokopiejowych opłat za noclegi po potrąceniu wydatków na opłatę lokalu, na chleb, cukier i herbatę, które dostają nocniacy.

Do tyle ważnej dla warstw ubogich kwestji mieszkań wzięto się rzeczywiście w Warszawie energicznie. Po ankiecie mieszkaniowej, odbyła się tam rewizja pomieszczeń dla stróżów kamienicznych, a rezultatem jej jest wprowadzone obecnie w życie rozporządzenie władzy policyjnej, zmuszające nieludzkich kamieniczników do zastąpienia dotychczasowych niehygienicznych przytulików, a często nor niechlujnych lokali zrowni i zastosowaniem względnie do najprostszyc potrzeb ludzkich. Kamienicznicy łódzcy, pomijając nie-

zbyt liczne wyjątki, stanowią jedną z najgorszych odmian gatunku kamieniczników wogóle, a mieszkania stróżów tutejszych domów rywalizować mogą zwięzioko z warszawskimi do czasów wspomnianej rewizji. Zresztą nietylko pod tym względem położenie stróżów tutejszych godnem jest pożałowania. Za kilka (5 — 8) rubli miesięcznie cerber taki, obarczony często liczną rodziną, musi spełniać różne roboty przez dzień cały z polecenia swego chlebobdawcy, a w nocy pilnować bramy, przy czem czasu na sen zostaje mu tak mało, że delikatniejszemu obdarzonemu nerwami osobnikowi, w krótkim czasie w takich warunkach życia, mogły by z bezsensowności stać się wiele obiecującymi kandydatami do Tworek. Czytelniku! wracający późno w nocy w obecnej porze chłodnej do domu z zapasem dobrego humoru, nabytego przy dźwięku kufelka z akompaniamentem witzów, albo w innem mniej lub więcej wesołym towarzystwie, nie trać cierpliwości, czekając aż cię wpuszcí cerber twój do domu! Chociaż chłód przenika cię do kości, wstrząsaj bramą z sił całych cierpliwości (wynalazek dzwonek jeszcze nie jest w Łodzi rozpowszechniony) i przyspiesz sobie trzęsącym z zimna głosem: „jeszcze raz!“, „jeszcze raz!“, aby humoru nie stracił nabytego, lub powtarzaj sobie z odpowiednią ekspresją: „spokój i grandezza“, aby uspokoić nerwy wbrzone. Ale nie wiń twego stróża, wobec tytułu okoliczności łagodzących przestępstwo zbyt leniwego spełniania przezeń obowiązków.

Nietylko wygód nieco lepszych niż w budach psów podwórzowych, nietylko ciepła wogóle, ale i światła brak na nizinach w Łodzi wielki.

Poparcia więc szerokiego godzien projekt powstały w łonie tutejszego towarzystwa dobroczynności, — projekt stworzenia czystelní bezpłatnych przy zakładach towarzystwa za przykładem innych podobnych instytucji.

Światła i ciepła w najszerszym znaczeniu potrzeba Łodzi gwałtownie, niech więc usiłowania, dążące do rozniecenia dobroczynnych ognisk tych dwóch zbawczych czynników życia społecznego, trafią łatwo do serc i — kieszne!

Homonovus.

Carmen Sylva.

DEFICYT.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 28).

— O! daleko ci będzie jeszcze do tego. — Missy, wiesz przecież, że znosić nie mogę, gdy tak mówisz. Młoda ty jesteś jeszcze, zupełnie młoda i zawsze razem, ze sto lat jeszcze będziemy.

— Czyż to nie podnosi radości, że inni cieszą się tem, co stworzymy? — wtrącił znów wikary.

— Tak, radość sprawia gdy się podobą, ale obojętne jest w przeciwnym razie. Gdy zachwyt ludzki minie, pieśń przestaje być naszą własnością, opada jak owoc przejrzały, a ludzie mogą się po niego schylić, lub też pozostawić go na ziemi, jak zechcą. Nie, nie, godzina tworzenia jest jedna i ta się nie powtarza. Jeżeli już nie będę mógł żadnej pieśni stworzyć, wezmę moją harfę na ramię i rzucę się z nią razem w morze — skończył Llewellyn z wielką stanowczością.

Dano znać, że wieczorna podana i olbrzymia jadalnia, jasno oświetlona, gościu nie przyjęła całą liczną rodzinę. Maszynka z herbatą odpisywała zwykłą swą piosnkę; Missy przygotowywała i nalewała herbatę. Una i Gladys rozosiły filiżanki i rozmowa w późną noc się przeciągnęła.

VI.

Dla Toma.

Zanim świt szary zajął do oknu, Minnie wstała, wzięła pantofelki, pobiegła do salonu, usiadła na krzeselku, wzięła harfę matki i spróbowała powtórzyć pieśń Llewellyna, która spać jej nie dała. Nie zauważyła, że gdy się zbliżała, postać jakaś odskoczyła od biurka, wsunęła się w najciemniejszy kąt dywanu i okryła szalem indyjskim. Tymczasem dziecko nie mogło dobrać tonów i łyzy, jedna za drugą, spływały po jej policzkach. W trosce swojej podeszła do fortepianu i ucąc, usiłowała przypomnieć sobie dokładnie me-

łody, a potem, promieniejąca, powróciła do harfy. Wkrótce daly się słyszeć oderwane akordy i dźwięki, a potem cała długa ballada. Głos dziecka stał się niemal patetycznym, gdy śpiewało „zapamiętane dobrane słowa; oczy nabrały szczególnego wyrazu i blasku, jakim tylko prawdziwy talent tworzyć jasnieć może.

W tej chwili, wpadła — jak anioł, niszczyciel, z rozwianym włosom, Kathleen.

— Czy musisz tu przychodzić po chorobę, w kosztu, w taki chłód? Nie wstydzisz się? A jak zachorujesz, ja będę za to odpowiadala. — Chwyciła dziecko za ramię i potrząsnęła niem gwałtownie. — A czy nie zabroniłam ci najsurowiej ruszać harfy?

Wzięła drobne rączki i wybiła je tak mocno, że poczerwieniały silnie.

— Róża jeszcze dostaniesz. Sama w ogrodzie żetne i dziś wieczorem tak dostaniesz, żebyś długo pamiętała i nieposłuszeństwa się oduczyła.

Kathleen drżała z gniewu, a z niebieskich jej oczu iskry spływały.

— Na śmierć się zagniewam na ciebie. A teraz stoisz, jak koleś. Już ja cię ożywię! Dziś wieczór ojca nie będzie; nie będę na twój krzyk zważała, i odradu dostaniesz tyle razy, ile ci się oddawna należy, ty niezdolny dzieciaku!

— Nie radzę ci próbować, odparła Minnie drżącymi usteczkami; śmiertelnie biała.

— Jeżeli poskarżysz się na mnie, to cię jeszcze więcej wybiję.

— To wtedy ani jednej godziny tu długie nie zostaniesz i pójdziesz gdzie zechcesz.

— Brawo! brawo! brawissimo! — zadzwieczało nagle z rogu kanapy. — Bardzo się cieszę, że mogłem się oświadczyć przekonano, jaki miły stosunek was łączy.

Dziecko i młoda dziewczyna stały przez chwilę, jak skamieniałe. Po chwili Minnie niekiedy, a młodzi ludzie zostali sami.

— Przerwałaś prawdziwie natchnieniem — zaczął Tom, nie wstając z kanapy — dziecko ma najwidooczniej talent, a skoro raz już jest, to ty niczem nie będziesz w stanie go stłumić.

— Co ty to robisz? — wybuchnęła nareszcie Kathleen, — ona jest niegrzeczna; robi mi ciągle na złość, umyślnie, bo nienawidzi mnie.

Teatr TALIA w Łodzi.

W PONIEDZIAŁEK, d. 8 lutego r. b.

Wielkie, nadzwyczajne przedstawienie czarodziejskie sławnego prestidigitatora

Prof. BECKERA

składać się będzie z 4 oddziałów najwspanialszych cudów ze świata czarodziejskiego oraz najelegantszych doświadczeń spirytystycznych.

Miedzy innymi nigdy tutaj jeszcze nie widziane, zdumiewające doświadczenia z Wystawy Paryskiej.

MELUZyna

odznaczona nagrodą piękność z Nizy, czyli niewytłómaczony cud naszego stulecia.

Po raz I zachwycające doświadczenie:

Koncert spirytystyczny duchów pod dyrekcją Beckera czyli latające w powietrzu samogrające instrumenty

Magnetyzacja dwóch dam z publiczności

Szeherazada—Szczenie we śnie

Zaczarowana scena fantastyczna z 1001 nocy z metamorfozami i zjawieniem się galerii piękności miasta Spaa, przy kolorowym oświetleniu elektrycznym.

BALON

Nowość! Po raz I. „Boulanger“

czyli wylanianie się z powietrza 3 odalisk.

„KREOLATIS“ olbrzymia siła człowieka w chwili przestachu. Szczegóły w afiszach. Programy w językach rosyjskim, polskim i niemieckim są do nabycia u odźwiernych.

Dzienna sprzedaż biletów w kasie teatralnej.

Początek o godzinie 8-ej wieczorem.

Uwaga. Następne przedstawienie odbędzie się we środę dnia 10 lutego r. b., z zupełnie nowym programem.

266—1

Ważne na czasie.

Z powodu wyjazdu związa się

INTERES DOROŻKARSKI

składający się z 18 dorożek jednokonných i parokonných, 18 sztuk sanek jednokonných, 40 sztuk koni, chomont, libery i innych gospodarskich przyrządów. Kupić można wszystko razem lub też pojedynczo.

Obejrzać można w każdym czasie, od godz. 8 rana do 4 po południu na miejscu, róg ulicy Żelaznej i Alei Jerozolimskiej, numer hipoteczny 5584 w Warszawie.

254—2

Uprasza się Szanowną Publiczność o żądanie w sklepach

OLÓWKÓW pierwszej, czysto swojej fabryki pod firmą

St. Majewski i S^{ka}

Niektórzy sprzedający bowiem zalecają uparcie i stale ołówki zagraniczne. Adres fabryki: ul. Złota 61 w Warszawie.

184—10

WYROBY

Optyczne, Chirurgiczne

A. DIERING, OPTYK

w Łodzi, ulica Piotrkowska 277.

68—0

ZARZĄD Banku Handlowego w Łodzi

na zasadzie §§ 51 i 52 ustawy banku zaprasza niniejszem Pp. akcjonariuszy na

XIX ogólne zwyczajne zgromadzenie

w dniu 29 (10) kwietnia r. b. o godzinie 1 z południa w lokalu Banku w Łodzi, przy ulicy Średniej pod N 336 odbyć się mające:

PORZĄDEK DZIENNY:

- 1) przedstawienie sprawozdania i bilansu za r. 1891.
- 2) zatwierdzenie dywidendy za t. r.
- 3) wybór członków rady i kandydatów.

Do uczestniczenia w zgromadzeniu ogólnem mają prawo akcjonariusze; którzy do 27 (10) marca r. b. złożą swoje akcje w kasie Banku Handlowego w Łodzi,

w Warszawie lub też

„filii“ ostatniego Banku w Petersburgu.

Do złożonych akcji winny być dołączone 3 jednoznaczne specyfikacje, z których jedna, należycie poświadczona i wydana akcjonariuszowi stanowi dowód depozytowy, druga zostanie przy depozycie trzecia zaś opatrzona stemplem kasy, posłuży za dowód do uzyskania biletu wejścia na zgromadzenie.

Złożone akcje zwracane będą od dnia 30 (11) kwietnia r. b. za zwrotem specyfikacji N 1.

Łódź, dnia 24 (5) lutego 1892 roku.

248—

Wydawca Stefan Kossuth. — Redaktor Bolesław Kuichowiecki

Herzenberg i Israelsohn

23.

Piotrkowska

23.

Największy wybór nowości w krajowych i zagranicznych materiałach na suknie.

Wielki skład pierwszorzędnych

plócien, bielizny stołowej, ręczników, towaru białego, dywanów, chodników, materiałów na pokrycia mebli, firanek, storów, serwet, kolder podróżnych i na łóżka.

Bogato zaopatrzony skład dla zakupu wypraw kompletnych.

Materiały Balowe

Crêp de chin, fulary, gazy Mousselin de laine, woale etc. etc.

Odpasowane paryskie haftowane musliny jedwabne na SUKNIE.

Na nadchodzący sezon wiosenny, ciągle napływają nowości.

Usługa rzetelna, ceny NIZKIE, lecz ABSOLUTNIE STAŁE.

264—

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Объявляется, что 7 Февраля 1892 года, с 10 час. утра в гор. Лодзи под № 10 по Новомейской улице будет продаваться движимое имущество, принадлежащее Лай Майнеру состоящее из платья отпеченное для торгов в 100 руб.

Судебный Пристав Островский.

265

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Объявляется, что 7 Февраля 1892 г. с 10 час. утра в гор. Лодзи по Петроковской улице в дом № 266, будет продаваться движимое имущество, принадлежащее И. Бержезинскому состоящее из мебели, подвешиваю и посуды отпеченное для торгов в 112 руб. 50 коп.

Судебный Пристав Островский.

266

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Объявляется, что 7 Февраля 1892 года, с 10 час. утра в гор. Лодзи под № 1108 по Видавской ул. будет продаваться движимое имущество, принадлежащее Шлях Левковичу состоящее из мебели швейной машины, посуды, книг и огнеупорного ящика отпеченное для торгов в 250 руб.

Судебный Пристав Островский.

267

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Объявляется, что 7 Февраля 1892 г. с 10 час. утра под № 27 по Поджечной ул. будет продаваться движимое имущество, принадлежащее Мордк Юль Вольману состоящее из мебели и серебра отпеченное для торгов в 103 руб. — коп.

Судебный Пристав Островский.

268—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Судебный Пристав Съезда Мировых Судей 3-го Петроковского Округа Игнатий Зенонов Сушинский, жительствующий в гор. Лодзи в дом № 1437, объявляет, что 31 Января сего 1892 г. с 10 час. утра в гор. Лодзи по Видавской улице в дом Штарка под № 1437 (Новый № 36), будет продаваться движимое имущество принадлежащее Юлиусу Лозе, заключающееся в мебели и отпеченное 271 руб. — коп., на удовлетворение претензий Эдмунда Кемма.

Опись и отпечку продаваемых предметов можно рассматривать у Судебного Пристава и в день продажи на месте оной.

Декабря 31 д. 1891 г.

Судебный Пристав Сушинский.

267—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Судебный Пристав Съезда Мировых Судей 3-го Петроковского Округа Игнатий Зенонов Сушинский, жительствующий в гор. Лодзи в дом № 1437, объявляет, что 31 Января сего 1892 г. с 10 час. утра в гор. Лодзи, по Видавской улице в дом Штарка под № 1437 (Новый № 36), будет продаваться движимое имущество принадлежащее Цудеку Штейнману, заключающееся в мебели и отпеченное 143 руб. — коп., на удовлетворение претензий Давида Шмулевича и других лиц.

Опись и отпечку продаваемых предметов можно рассматривать у Судебного Пристава и в день продажи на месте оной.

Декабря 31 д. 1891 г.

Судебный Пристав Сушинский.

266—1

Объявление.

Судебный Пристав Съезда Мировых Судей 3-го Петроковского Округа Игнатий Зенонов Сушинский, жительствующий в гор. Лодзи в дом № 1437, объявляет, что 30 Января сего 1892 г. с 10 час. утра в гор. Лодзи по Петроковской улице в дом Розена под № 254 (Новый № 11) будет продаваться движимое имущество принадлежащее Абраму Монагу, заключающееся в мебели и платьях и отпеченное 228 руб. — коп., на удовлетворение претензий Филиппа Равачаго.

Опись и отпечку продаваемых предметов можно рассматривать у Судебного Пристава и в день продажи на месте оной.

Января 2 д. 1892 г.

Суд. Пристав Сушинский.

269

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Судебный Пристав Съезда Мировых Судей III-го Петроковского Округа Игнатий Зенонов Сушинский, жительствующий в гор. Лодзи в дом № 1437, объявляет, что 29 Января сего 1892 года с 10 час. утра в гор. Лодзи по Видавской улице в дом Штарка под № 1437 (Новый № 36), будет продаваться движимое имущество принадлежащее Мордк Геделя Минцу заключающееся в мебели и отпеченное 130 руб. — коп., на удовлетворение претензий Якова Калина.

Опись и отпечку продаваемых предметов можно рассматривать у Судебного Пристава и в день продажи на месте оной.

Января 18 д. 1892 г.

Судебный Пристав Сушинский.

262—

Обвешечение.

Дирекция Товарищества Кредитового miasta Łodzi.

W zastępowaniu się do § 22 ustawy, podaje do powszechnej wiadomości, iż zażądana została pożyczka na nieruchomości:

pod N. 538, przy ulicy Średniej, przez Jude Majera i Rudę małżonków Tuszyńskich rs. 1,600 odpowiona bez konwersy.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu zażądaną pożyczki Stowarzyszeni mogą przedstawić Dyrekcyi w przeciągu dni 14 od daty wydrukowania niniejszego obwieszczenia.

Łódź, 25 stycznia (6 lutego) 1892 r.
Za Prezesa Dyrektora: R. Finster.
Dyrektor Blura: A. Rosicki.

271—

Zaginął paszport,

wydany przez wójta gminy Konopnice, pow. wieluńskiego na imię Piotra Groszek.

Łaskawy znalazca raczy złożyć takowy w magistracie.

270

Zaginął paszport

wydany przed dwoma tygodniami z gminy Wojśławice na imię Bronisławy Pawlikowskiej.

Łaskawy znalazca raczy złożyć takowe w magistracie tutejszym.

263—1

ZAGINĘŁA

broszka złota

w poniedziałek w teatrze Talia na przedstawieniu pr. Beckera. Łaskawy znalazca raczy złożyć w Administracji „Dziennika Łódzkiego“ za nagrodą rs. 2.

234-3

Объявление.

Судебный Пристав Съезда Мировых Судей 3-го Петроковского Округа Игнатий Зенонов Сушинский, жительствующий в гор. Лодзи в дом № 1437, объявляет, что 30 Января сего 1892 года с 10 час. утра в гор. Лодзи по Видавской улице в дом Штарка под № 1437 (Новый № 36) будет продаваться движимое имущество принадлежащее Ханму Маеру Веброта, заключающееся в мебели и разной сортовой водки и отпеченное 124 руб. — коп., на удовлетворение претензий Мойсея Пемеса.

Опись и отпечку продаваемых предметов можно рассматривать у Судебного Пристава и в день продажи на месте оной.

Декабря 31 д. 1891 г.

Суд. Пристав Сушинский.

260